

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) 2017/180

ze dne 24. října 2016,

kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU, pokud jde o regulační technické normy upravující standardy pro posuzování srovnávacích portfolií a postupy ke sdílení těchto posouzení

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU ze dne 26. června 2013 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o obezřetnostním dohledu nad úvěrovými institucemi a investičními podniky, o změně směrnice 2002/87/ES a zrušení směrnic 2006/48/ES a 2006/49/ES⁽¹⁾, a zejména na čl. 78 odst. 7 třetí pododstavec uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Je nezbytné stanovit standardy, podle nichž budou příslušné orgány posuzovat interní přístupy, jež přijaly instituce pro účely výpočtu kapitálových požadavků, a podrobně upravit postupy, s jejichž pomocí budou tato posouzení vzájemně sdílet příslušné orgány zmocněné sledovat rozsah objemů rizikově vážených expozic nebo kapitálových požadavků, jež instituce vypočtou na základě svolení používat k výpočtu těchto objemů či kapitálových požadavků interní postupy.
- (2) Díky posouzení kvality pokročilých přístupů institucí lze interní přístupy porovnávat na úrovni Unie, s tím, že Evropský orgán pro bankovníctví („orgán EBA“) je příslušným orgánům nápomocen při posuzování potenciálního podhodnocení kapitálových požadavků. Právní úprava postupů, s jejichž pomocí jsou tato posouzení sdílena, by měla vhodně stanovit okamžik, v němž jsou posouzení postupována relevantním příslušným orgánům a orgánu EBA.
- (3) Příslušné orgány odpovědné za dohled nad institucemi patřícími ke skupině, která podléhá dohledu na konsolidovaném základě, mají oprávněný zájem na kvalitě interních přístupů, jež tyto instituce uplatňují, zejména proto, že se tyto orgány na základě článku 20 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013⁽²⁾ podílejí na společném rozhodování o schválení interních přístupů. Právní úprava postupů, s jejichž pomocí jsou sdílena posouzení provedená podle čl. 78 odst. 3 směrnice 2013/36/EU, by měla rovněž blíže vymezovat způsob, jakým se obecná povinnost spolupracovat a sdílet informace v kolegiu uplatní ve zvláštním kontextu srovnávání.
- (4) K zajištění toho, aby posouzení podle čl. 78 odst. 3 směrnice 2013/36/EU byla sdílena způsobem efektivním a proveditelným, by měly příslušné orgány oznámit svůj odhad či stanovisko ohledně míry, v níž v důsledku interních přístupů institucí dochází k potenciálnímu podhodnocení kapitálových požadavků, a sdílet důvody, které je při posouzení vedly k daným závěrům. Dále platí, že přijatá i plánovaná nápravná opatření příslušných

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 338.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o obezřetnostních požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1).

orgánů podle čl. 78 odst. 4 uvedené směrnice jsou relevantní i pro všechny ostatní příslušné orgány, jež odpovídají za dohled nad institucemi patřícími do skupiny, která podléhá dohledu na konsolidovaném základě, neboť tyto orgány mají oprávněný zájem na trvalém zajišťování kvality interního přístupu, jež tyto instituce uplatňují. Mimoto by měl být o takovýchto přijatých či plánovaných opatřeních informován v souladu s čl. 107 odst. 1 uvedené směrnice orgán EBA, neboť jsou tato opatření nezbytná k výkonu jeho funkcí.

- (5) Hlavním pilířem srovnávání je zpráva orgánu EBA, jež má příslušným orgánům pomoci posoudit kvalitu interních přístupů, neboť uvádí výsledky vzájemného srovnání relevantních institucí na úrovni Unie. Informace v této zprávě by tudíž měly sloužit jako základ, z něhož budou příslušné orgány vycházet při rozhodování, které podniky a portfolia by měly být posuzovány se „zvláštní pozorností“, kterou vyžaduje čl. 78 odst. 3 první pododstavec směrnice 2013/36/EU.
- (6) Výsledky posouzení kvality interních přístupů závisejí na kvalitě dat, jež relevantní instituce vykazují podle prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/2070 ⁽¹⁾, s tím, že tato data musí být rovněž konzistentní a srovnatelná. Příslušné orgány by měly být proto povinny potvrdit, že instituce uplatňují uvedené prováděcí nařízení správně, zejména pokud jde o využití možnosti nepodávat zprávy za určitá individuální portfolia.
- (7) Pokud příslušné orgány provádějí výpočet referenčních hodnot („měřítek“) podle standardizovaného přístupu, měla by být v kapitálových požadavcích k úvěrovému riziku, jež z uplatnění standardizovaného přístupu plynou, provedena z důvodu obezřetnosti úprava. Tato úprava by měla být stanovena na úrovni, která se použije k výpočtu přechodné úrovně Basel I na základě článku 500 nařízení (EU) č. 575/2013.
- (8) V současné době se má za to, že počítat referenční hodnoty na základě standardizovaného přístupu není vhodné v případě tržního rizika, neboť tyto hodnoty mohou vést ke zkreslení. V důsledku významných metodických rozdílů při výpočtu kapitálových požadavků podle standardizovaného přístupu a přístupů interních, které jsou dány zejména ostrými rozdíly při agregaci a diverzifikaci jednotlivých pozic, by ze srovnání mezi oběma metrikami pro potřeby tržního rizika v případě malých portfolií nebylo možno vyvodit smysluplný závěr o potenciálním podhodnocení kapitálových požadavků. Jsou-li výpočty podle standardizovaného přístupu při posuzování modelů úvěrového rizika uvažovány, měly by sloužit pouze jako referenční hodnoty sloužící posouzení, a nikoli jako dolní limity.
- (9) Při posuzování, jaká je celková kvalita interních přístupů institucí a nakolik variabilní jsou konkrétní přístupy, by se příslušné orgány neměly zaměřovat výhradně na výsledky, nýbrž by se měly snažit určit hlavní faktory, jež tuto variabilitu způsobují, a vyvodit u jednotlivých přístupů k modelování závěry. Příslušné orgány by tudíž měly být povinny zohledňovat výsledky alternativních výpočtů hodnoty v riziku (VaR) a stresové hodnoty v riziku (sVaR), jež vycházejí z časové řady zisků a ztrát.
- (10) Vzhledem k tomu, že příslušné orgány – nad rámec informací vykazovaných institucemi v souladu s prováděcím nařízením (EU) 2016/2070 – hrají zásadní úlohu při prošetřování a potvrzování kvality interních přístupů, měly by pravomocí, které jsou jim svěřeny nařízením (EU) č. 575/2013 pro účely schvalování a přezkumu interních přístupů, využívat proaktivním způsobem, v jehož rámci budou vyhledávat další informace, které jim budou při průběžném posuzování kvality interních přístupů užitečné.
- (11) Pro účely posouzení tržního rizika je podle čl. 366 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 již zavedena povinnost provádět denně zpětné testování hypotetických i skutečných změn v hodnotě portfolia, jež vychází z hodnoty celého portfolia na konci dne. Počet překročení, jež je nutno oznamovat příslušným orgánům, je pravidelně používán při posuzování výkonnosti modelu a určování faktorů navýšení regulatorních multiplikátorů VaR a sVaR. U portfolií, kterých se týkají interní přístupy k tržnímu riziku, by tudíž nemělo být uplatňováno ani posuzování žádné doplňující zpětné testování.
- (12) Skutečnost, že u určitého individuálního portfolia dosahuje výsledek srovnávání extrémní hodnoty nebo že by měl být tento výsledek podle zprávy orgánu EBA přezkoumán příslušnými orgány, by neměla nutně implikovat, že daná instituce používá nesprávný nebo závadný model. Posouzení příslušných orgánů by mělo být v této

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/2070 ze dne 14. září 2016, kterým se stanoví prováděcí technické normy o šablonách, definicích a řešeních v oblasti informačních technologií, které mají instituce používat při podávání zpráv Evropskému orgánu pro bankovníctví a příslušným orgánům podle čl. 78 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/36/EU (Úř. věst. L 328, 2.12.2016, s. 1).

souvislosti prostředkem k získání hlubších poznatků o modelech a předpokladech modelování, jež instituce používají. Dále platí, že jakožto zástupný indikátor významného a systematického podhodnocování kapitálových požadavků by měly příslušné orgány používat analýzu potenciálních rozdílů mezi kapitálovými požadavky k úvěrovému riziku, jež na straně jedné instituce vykází podle prováděcího nařízení (EU) 2016/2070, a na straně druhé plynou z používání historicky pozorovaných rizikových parametrů („outturns“), avšak tato analýza by nikdy neměla nahrazovat řádnou validaci interního přístupu.

- (13) Při práci s výsledky srovnávání by příslušné orgány měly zvážit skutečnost, že data mohou být limitována, a měly by tuto skutečnost dle vlastního uvážení při posouzení reflektovat. Orgán EBA by měl na základě shromážděných informací provádět výpočty doplňujících metrik založených na výsledcích historických parametrů, s tím, že tyto metriky budou dalším příspěvkem do analýzy. Podobně platí, že jelikož jsou kapitálové požadavky zjištěné pomocí modelů k měření tržního rizika závislé na daném portfoliu a závěry vyvozené na neagregovaných úrovních nelze nekriticky extrapolovat na reálná portfolia institucí, měly by být předběžné závěry, jež se opírají výlučně o celkový objem kapitálu odvozený z agregovaných portfolií, zvažovány s náležitou opatrností. Při posuzování získaných výsledků by měly příslušné orgány zvážit, že i agregovaná portfolia, jež obsahují nejvyšší počet nástrojů, se budou svou velikostí a strukturou i tak velmi lišit od portfolií reálných. Navíc vzhledem k tomu, že většina institucí nebude schopna modelovat všechna neagregovaná portfolia, je možné, že výsledky nebudou ve všech případech srovnatelné. Dále je třeba mít na paměti, že data nebudou odrazem všech opatření s dopadem na kapitál, např. omezení výhod diverzifikace či navýšení kapitálu, která jsou zavedena za účelem řešení známých nedostatků modelování či chybějících rizikových faktorů.
- (14) Toto nařízení vychází z návrhů regulačních technických norem, které Komisi předložil Evropský orgán pro bankovníctví.
- (15) O návrhu regulačních technických norem, z nichž toto nařízení vychází, Evropský orgán pro bankovníctví uskutečnil otevřené veřejné konzultace, analyzoval potenciální související náklady a přínosy a požádal o stanovisko skupinu subjektů působících v bankovníctví zřízenou podle článku 37 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010⁽¹⁾,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Postupy ke sdílení posouzení

1. Příslušné orgány, jež v souladu s čl. 78 odst. 3 směrnice 2013/36/EU každoročně posuzují kvalitu interních přístupů institucí, jsou povinny tato posouzení sdílet se všemi ostatními relevantními příslušnými orgány a Evropským orgánem pro bankovníctví (orgánem EBA), a to tím způsobem, že jim tato posouzení postoupí do tří měsíců od rozeslání zprávy vypracované orgánem EBA podle čl. 78 odst. 3 druhého pododstavce uvedené směrnice.
2. Poté, co orgán EBA obdrží posouzení uvedená v odstavci 1, postoupí je relevantním příslušným orgánům odpovědným za dohled nad institucemi patřícími do skupiny, která podléhá dohledu na konsolidovaném základě, jestliže tak dosud neučinily příslušné orgány, jež tato posouzení vypracovaly.

Článek 2

Postupy ke sdílení informací s ostatními příslušnými orgány a orgánem EBA

Při sdílení posouzení provedených v souladu s čl. 78 odst. 3 směrnice 2013/36/EU jsou příslušné orgány povinny poskytnout tyto informace:

- a) závěry a odůvodnění svého posouzení, jež se opírají o uplatnění standardů uvedených v člancích 3 až 11;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

- b) své stanovisko k míře, v níž jsou potenciálně podhodnoceny kapitálové požadavky plynoucí z interních postupů, jež instituce používají.

Článek 3

Kontrola

1. Při posouzení podle čl. 78 odst. 3 prvního pododstavce směrnice 2013/36/EU příslušné orgány určí interní přístupy, jež vyžadují specifické posouzení způsobem úměrným povaze, rozsahu a složitosti rizika spojeného s modelem podnikání, jakož i tomu, nakolik jsou portfolia upravená prováděcím nařízením (EU) 2016/2070 relevantní pro danou instituci z hlediska jejího rizikového profilu. Přihlížejí rovněž k analýze ve zprávě orgánu EBA uvedené v čl. 78 odst. 3 druhém pododstavci směrnice 2013/36/EU, a to takto:

- a) k hodnotám, jež plynou z modelování a jež orgán EBA označí ve zprávě za extrémní, přistupují jako k ukazateli významných rozdílů, pokud jde o kapitálové požadavky, ve smyslu čl. 78 odst. 3 prvního pododstavce směrnice 2013/36/EU;
 - b) k hodnotám, jež plynou z modelování, a ke směrodatné odchylce těchto hodnot za expozice v témže či ve více podobných srovnávacích portfoliích, které orgán EBA ve zprávě označí, přistupují jako k předběžnému ukazateli významných rozdílů, případně nízké nebo vysoké různorodosti, pokud jde o kapitálové požadavky, ve smyslu čl. 78 odst. 3 prvního pododstavce směrnice 2013/36/EU;
 - c) k potenciálním rozdílům vypočteným v souladu s článkem 4 tohoto nařízení přistupují jako k předběžnému ukazateli významného a systematického podhodnocování kapitálových požadavků ve smyslu čl. 78 odst. 3 prvního pododstavce směrnice 2013/36/EU;
 - d) k potenciálním rozdílům mezi odhadovanými rizikovými parametry, jež instituce vykáží podle prováděcího nařízení (EU) 2016/2070, a historicky pozorovanými rizikovými parametry („outturns“), jež instituce vykáží v souladu s uvedeným prováděcím nařízením, přistupují jako k předběžnému ukazateli významných rozdílů, pokud jde o kapitálové požadavky, ve smyslu čl. 78 odst. 3 prvního pododstavce směrnice 2013/36/EU;
 - e) k potenciálním rozdílům mezi kapitálovými požadavky k úvěrovému riziku, jež na straně jedné instituce vykáží podle prováděcího nařízení (EU) 2016/2070, a na straně druhé plynou z použití výsledků historických parametrů ze strany institucí v souladu s uvedeným prováděcím nařízením, anebo jsou vypočteny orgánem EBA v jeho zprávě uvedené v čl. 78 odst. 3 druhém pododstavci směrnice 2013/36/EU, přistupují jako k předběžnému ukazateli významného a systematického podhodnocování kapitálových požadavků ve smyslu čl. 78 odst. 3 prvního pododstavce uvedené směrnice. Při práci se zprávou orgánu EBA mohou příslušné orgány zohlednit skutečnost, že data mohou být limitována, a ve svém posouzení ji mohou podle vlastního uvážení reflektovat.
2. Při posouzení podle odstavce 1 tohoto článku uplatňují příslušné orgány standardy uvedené v člancích 6 až 11.

Článek 4

Výpočet potenciálních rozdílů u úvěrového rizika při použití standardizovaného přístupu

1. Potenciální rozdíly uvedené v čl. 3 odst. 1 písm. c) počítají příslušné orgány tím způsobem, že kapitálové požadavky k úvěrovému riziku, jež vykáží instituce podle prováděcího nařízení (EU) 2016/2070, odečtou od kapitálových požadavků k úvěrovému riziku, jež plynou z uplatnění standardizovaného přístupu. Dále k těmto rozdílům sestaví následujícím způsobem srovnávací statistiku:
- a) v případě portfolií s nízkým počtem selhání: na úrovni portfolia bez zohlednění expozic vůči ústředním vládám a centrálním bankám členských států, pokud jsou denominovány a financovány v národní měně, podle čl. 114 odst. 4 nařízení (EU) č. 575/2013;
 - b) v případě portfolií s vysokým počtem selhání: na úrovni portfolia.

2. K výpočtu srovnávací statistiky dle odstavce 1 tohoto článku použijí příslušné orgány kapitálové požadavky k úvěrovému riziku, které jsou upraveny na úrovni uplatněné pro účely výpočtu přechodné úrovně Basel I na základě článku 500 nařízení (EU) č. 575/2013.

Článek 5

Výpočet potenciálních rozdílů u úvěrového rizika při použití výsledků historických parametrů

Pro účely čl. 3 odst. 1 písm. d) a e) jsou příslušné orgány povinny používat k výpočtu rozdílů jak jednoleté, tak pětileté průměry výsledků historických parametrů.

Článek 6

Standardy pro účely posouzení

1. Při posouzení podle čl. 3 odst. 1 tohoto nařízení příslušné orgány posuzují, zda instituce splňují požadavky prováděcího nařízení (EU) 2016/2070, pokud tyto instituce využily možnosti podle čl. 3 odst. 2 uvedeného prováděcího nařízení a předložily podle uvedeného prováděcího nařízení zprávy omezenějšího rozsahu. Za tímto účelem příslušné orgány potvrdí důvody, jež instituce k objasnění případného omezení rozsahu zprávy podle uvedeného prováděcího nařízení uvedly.

2. Při posouzení podle čl. 3 odst. 1 příslušné orgány prošetří příčiny významného a systematického podhodnocování kapitálových požadavků a jejich vysoké nebo nízké různorodosti, a to tímto způsobem:

- a) v případě posouzení přístupů k úvěrovému riziku: uplatněním standardů podle článků 7 a 8;
- b) v případě posouzení přístupů k tržnímu riziku: uplatněním standardů podle článků 9 až 11.

Článek 7

Obecné standardy pro účely posouzení interních přístupů k úvěrovému riziku

1. Při posouzení podle čl. 3 odst. 1, jehož předmětem jsou přístupy k úvěrovému riziku, používají příslušné orgány v relevantních případech alespoň informace o interních přístupech uplatňovaných na portfolia pro účely srovnávacího dohledu, které jsou obsaženy v těchto dokumentech:

- a) zpráva orgánu EBA uvedená v čl. 78 odst. 3 druhém pododstavci směrnice 2013/36/EU;
- b) pravidelné validační zprávy dané instituce;
- c) vzorová dokumentace včetně příruček, dokumentace o vývoji a kalibraci modelu a metodika interních přístupů;
- d) zprávy o kontrolách na místě.

2. Při posouzení podle čl. 3 odst. 1, jehož předmětem jsou přístupy k úvěrovému riziku, přihlednou příslušné orgány v relevantních případech k těmto faktorům:

- a) zda instituce používá vlastní odhady ztrátovosti ze selhání (LGD) a konverzních faktorů v souladu s článkem 143 nařízení (EU) č. 575/2013;
- b) perimetr aplikace modelu a reprezentativnost srovnávacích portfolií;

- c) hlavní vlastnosti modelů, např. rozlišování mezi modely koncipovanými a kalibrovanými na centralizované úrovni skupiny (globálně) na straně jedné a pouze na úrovni hostitelského státu (lokálně) na straně druhé, modely od externích dodavatelů na straně jedné a samotných institucí na straně druhé či modely vyvinutými a kalibrovanými za použití interních dat na straně jedné a externích dat na straně druhé;
- d) datum schválení a datum vypracování modelu;
- e) srovnání předpokládaných a zjištěných poměrů selhání za relevantní časový úsek;
- f) srovnání hodnot LGD předpokládaných v období hospodářského poklesu („*downturn LGD*“) se zjištěnými hodnotami LGD;
- g) srovnání odhadovaných a zjištěných expozic v selhání;
- h) délka použité časové řady, a případně zahrnutí let, kdy je instituce v problémech, nebo povaha a významnost úprav k zachycení podmínek hospodářského poklesu, a dále připočtení konzervativní rezervy při kalibraci modelu;
- i) nedávné změny ve složení portfolia instituce, na něž se interní přístup uplatňuje;
- j) mikro- a makroekonomická situace portfolia instituce, strategie v oblasti rizik, podnikatelská strategie a interní postup, např. postupy zpětného získávání u aktiv v selhání („*workout*“, dále jen „postupy řešení“);
- k) současná pozice v rámci cyklu, výběr mezi systémem úvěrového hodnocení k okamžiku (PIT) a systémem úvěrového hodnocení napříč cyklem (TTC) k určení ratingového přístupu a zjištěná cykličnost v modelu;
- l) počet ratingových stupňů a rozměrů, jež instituce používají v modelech pravděpodobnosti selhání (PD), LGD a konverzních faktorů;
- m) definice poměru selhání a poměru napravených aktiv, jež instituce používá;
- n) v relevantních případech zahrnutí, či nezahrnutí otevřených postupů řešení do časových řad použitých ke kalibraci modelů LGD.

3. Pokud se příslušné orgány domnívají, že informace uvedené v odstavci 1 nepostačují k tomu, aby mohly vyvodit závěry o faktorech vyjmenovaných v odstavci 2, neodkladně si od institucí opatří doplňující informace, jež považují za nezbytné, aby mohly své posouzení dokončit.

Při rozhodování o tom, jaké doplňující informace si mají opatřit, zváží příslušné orgány významnost a relevanci odchylky, kterou parametry a kapitálové požadavky dané instituce vykazují. Příslušné orgány si doplňující informace opatřují způsobem, který považují za nejvhodnější, mj. formou dotazníků, rozhovorů a návštěv na místě *ad hoc*.

Článek 8

Standardy pro účely posouzení interních přístupů k úvěrovému riziku, specifické pro portfolio s nízkým počtem selhání

1. Při posouzení podle čl. 3 odst. 1, jehož předmětem jsou protistrany v portfolio s nízkým počtem selhání uvedené v šabloně 101 v příloze I prováděcího nařízení (EU) 2016/2070, příslušné orgány posuzují, zda jsou rozdíly mezi kapitálovými požadavky k úvěrovému riziku určité instituce v porovnání s ostatními institucemi dány některým z těchto faktorů:

- a) odlišné řazení protistran, jež jsou zahrnuty do vzorků portfolií s nízkým počtem selhání, do pořadí či odlišné přiřazování hodnot PD jednotlivým stupňům;
- b) specifická typů facilit, nástrojů sloužících jako kolaterál či sídla protistran;
- c) různorodost hodnot PD, LGD, splatnosti či konverzních faktorů;
- d) postupy zajištění;
- e) míra nezávislosti na externím ratingovém hodnocení a četnost aktualizací interního ratingu.

2. Pokud daná instituce klasifikuje určitou protistranu jako protistranu „v selhání“, kdežto jiné instituce ji klasifikují jako „výkonnou“, či opačně, uplatní příslušné orgány na tuto protistranu přístup uvedený v odstavci 1.

Článek 9

Obecné standardy pro účely posouzení interních přístupů k tržnímu riziku

1. Při posouzení podle čl. 3 odst. 1 používají příslušné orgány v relevantních případech alespoň informace o interních přístupech uplatňovaných na portfolia pro účely srovnávacího dohledu, které jsou obsaženy v těchto dokumentech:

- a) zpráva orgánu EBA uvedená v čl. 78 odst. 3 druhém pododstavci směrnice 2013/36/EU;
- b) validační zprávy institucí, jež vypracovaly kvalifikované nezávislé strany, okamžik, kdy byl interní model původně vypracován, a okamžik, kdy jsou v něm provedeny významné změny. Tyto informace musí zahrnovat testy prokazující, že veškeré předpoklady v interních přístupech jsou přiměřené a nepodceňují ani nepřeceňují rizika, dále specifické zpětné testování týkající se rizik a struktury jejich portfolií, jakož i využití hypotetických portfolií, aby se zajistilo, že interní přístupy jsou schopny zohledňovat specifické strukturální vlastnosti, které se mohou objevit, například podstatná bazická rizika a riziko koncentrace;
- c) oznámení o počtu a důvodech denních překročení při zpětném testování, jež byla zjištěna za předchozí rok, na základě zpětného testování hypotetických i skutečných změn v hodnotě portfolia;
- d) vzorová dokumentace včetně příruček, dokumentace o vývoji a kalibraci modelu a metodika interních přístupů;
- e) zprávy o kontrolách na místě.

2. Při posouzení podle čl. 3 odst. 1 přihlednou příslušné orgány v relevantních případech k těmto faktorům:

- a) výběr metodiky VaR, kterou instituce uplatňuje;
- b) perimetr aplikace modelu a reprezentativnost srovnávacích portfolií;
- c) důvody uvedené k objasnění případu, kdy je určitý rizikový faktor zakomponován do modelu oceňování, nikoli však do modelu měření rizika;
- d) soubor zakomponovaných rizikových faktorů odpovídajících úrokovým mírám v každé měně, v níž má instituce rozvahové nebo podrozvahové pozice, jež jsou na úrokové míry citlivé;
- e) počet segmentů splatnosti, na něž jsou rozděleny jednotlivé výnosové křivky;
- f) metodika uplatněná s cílem zachycovat riziko ze zcela korelovaných pohybů mezi různými výnosovými křivkami;
- g) soubor modelovaných rizikových faktorů týkajících se zlata a jednotlivých cizích měn, v nichž jsou pozice instituce denominovány;
- h) počet rizikových faktorů použitých k zachycení akciového rizika;
- i) metodika použitá k hodnocení rizika vznikajícího z méně likvidních pozic a pozic s omezenou transparentností cen podle realistických tržních scénářů;
- j) záznamy minulého vývoje zástupných ukazatelů, jež jsou v modelu použity, a posouzení jejich dopadu na metriku používanou k měření rizika;
- k) délka časové řady použité k výpočtu VaR;
- l) metodika použitá k určení zátěžového období pro účely sVaR a vhodnost zátěžového období zvoleného pro potřeby srovnávacích portfolií;
- m) metodiky, které model měření rizika používá jednak k zachycení nelineárnosti u opcí – zejména v případech, kdy instituce používá přístupy založené na Taylorově aproximaci namísto plného přecenění – a u jiných produktů, jednak k zachycení rizika korelace a bazického rizika;

- n) metodiky použité k zachycení bazického rizika vázaného na daný titul a skutečnost, zda jsou tyto metodiky citlivé na podstatné idiosynkratické rozdíly mezi podobnými, nikoli však identickými pozicemi;
 - o) metodiky použité k zachycení rizika události;
 - p) v případě interního dodatečného rizika selhání a migrace (IRC): metodiky použité k určení horizontů likvidity v členění podle pozic, jakož i hodnoty PD, LGD a matice přechodu použité v simulaci podle článku 374 nařízení (EU) č. 575/2013;
 - q) v případě vnitřního přístupu k obchodování s korelací: metodiky použité k zachycení rizik uvedených v čl. 377 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, jakož i předpoklady korelace mezi relevantními modelovanými rizikovými faktory.
3. Pokud se příslušné orgány domnívají, že informace uvedené v odstavci 1 nepostačují k tomu, aby mohly vyvodit závěry o faktorech vyjmenovaných v odstavci 2, neodkladně si od institucí opatří doplňující informace, jež považují za nezbytné, aby mohly své posouzení dokončit.

Při rozhodování o tom, jaké doplňující informace si mají opatřit, zváží příslušné orgány významnost a relevanci odchylky, kterou parametry a kapitálové požadavky dané instituce vykazují. Příslušné orgány si doplňující informace opatřují způsobem, který považují za nejvhodnější, mj. formou dotazníků, rozhovorů a návštěv na místě *ad hoc*.

Článek 10

Posouzení rozdílů ve výsledcích interních přístupů k tržnímu riziku

1. Při posouzení podle čl. 3 odst. 1, jehož předmětem jsou přístupy k tržnímu riziku, uplatní příslušné orgány standardy uvedené v odstavcích 2 až 8 tohoto článku.
2. Při posouzení příčin rozdílů v hodnotách VaR zváží příslušné orgány oba tyto faktory:
 - a) alternativní homogenizované výpočty VaR, jež orgán EBA může uvést ve své zprávě uvedené v čl. 78 odst. 3 druhém pododstavci směrnice 2013/36/EU a jež používají dostupné údaje o ziscích a ztrátách;
 - b) zjištěné kolísání v metrice použité k výpočtu VaR, kterou instituce předloží podle prováděcího nařízení (EU) 2016/2070.
3. V případě institucí, jež používají historické simulace, posuzují příslušné orgány variabilitu zjištěnou jak v alternativních homogenizovaných výpočtech VaR, tak v údajích o VaR, jež vykazují instituce podle odstavce 2, za účelem zjistit účinek různých možností, jež tyto instituce v rámci historické simulace uplatňují.
4. Příslušné orgány posoudí kolísání mezi institucemi, pokud jde o konkrétní rizikové faktory zahrnuté v každém z neagregovaných srovnávacích portfolií, a za tímto účelem použijí zjištěnou volatilitu a zjištěnou korelaci ve vektoru zisků a ztrát, jež za neagregovaná portfolia předkládají instituce používající historickou simulaci.
5. Příslušné orgány analyzují modely VaR, které instituce používá u portfolií, jejichž časová řada zisků a ztrát by se podle zjištění ve zprávě orgánu EBA uvedené v čl. 78 odst. 3 druhém pododstavci směrnice 2013/36/EU mohla významně lišit od časových řad ostatních institucí, a to i v případě, že konečný kapitálový požadavek na dané konkrétní portfolio je v absolutním vyjádření podobný požadavku, který vyjde ostatním institucím.
6. V případě VaR, sVaR, IRC a modelů používaných pro účely obchodování s korelací příslušné orgány dále posoudí účinek regulačních faktorů variability a za tímto účelem použijí data ze zprávy orgánu EBA uvedené v čl. 78 odst. 3 druhém pododstavci směrnice 2013/36/EU tím způsobem, že výsledky metrik zklastrují podle jednotlivých zvolených možností modelování.
7. Poté, co jsou vyhodnoceny příčiny variability plynoucí z různých regulačních možností, příslušné orgány posoudí, zda jsou zbývající variabilita a podhodnocení kapitálových požadavků dány některou z těchto příčin:
 - a) nedorozumění ohledně dotčených pozic či rizikových faktorů;

- b) neúplné uplatňování modelu;
- c) chybějící rizikové faktory;
- d) rozdíly v kalibraci nebo datových řadách použitých v simulaci při modelování;
- e) rizikové faktory zakomponované do modelu navíc;
- f) uplatnění alternativních předpokladů modelu;
- g) rozdíly přiřítelné metodice, kterou instituce uplatňuje.

8. Příslušné orgány provedou srovnání výsledků portfolií, která se liší pouze v určitém rizikovém faktoru, s cílem zjistit, zda instituce tento rizikový faktor zakomponovaly do svých interních modelů způsobem konzistentním s ostatními institucemi.

Článek 11

Posouzení výše kapitálu v případě interních přístupů k tržnímu riziku

1. Při posuzování výše kapitálu jednotlivých institucí zohlední příslušné orgány oba tyto faktory:
 - a) výši kapitálu za každé neagregované portfolio;
 - b) účinek výhody diverzifikace, kterou jednotlivé instituce uplatňují v agregovaných portfoliích, za kterýmžto účelem porovnají součet kapitálu za neagregovaná portfolia uvedeného v písmeni a) tohoto odstavce s výší kapitálu za agregované portfolio, kterou uvede orgán EBA ve své zprávě uvedené v čl. 78 odst. 3 druhém pododstavci směrnice 2013/36/EU.
2. Při posuzování výše kapitálu jednotlivých institucí zohlední příslušné orgány dále oba tyto faktory:
 - a) účinek navýšení kapitálu uložených orgánem dohledu;
 - b) účinek opatření v oblasti dohledu, jež nejsou v datech shromážděných orgánem EBA uvažována.

Článek 12

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 24. října 2016.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER